

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr REM 03/05 z dnia 7 maja 2007 r. stwierdzającej, że umorzenie należności celnych przywozowych było nieuzasadnione w przypadku skarżącej. Decyzja ta została wydana w następstwie wniosku, z jakim zwróciły się do Komisji francuskie organy krajowe, które zażądały od skarżącej zapłaty cła antydumpingowego od przywozu odbiorników telewizji kolorowej, produkowanych przez jej filię znajdującą się w Tajlandii i o którego umorzenie zwróciła się skarżąca na podstawie art. 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (¹).

Skarżąca uważa, że może skorzystać z umorzenia na podstawie art. 239 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 ponieważ, jej zdaniem, spełnia obie przesłanki ustanowione w tym akcie.

Jeśli chodzi o przesłankę pierwszą (zaistnienie szczególnej sytuacji), podnosi ona, że szczególna sytuacja wystąpiła jak najbardziej w jej przypadku i że wynikała ona po pierwsze, z zachowania Komisji, która zmieniała swoje podejście przy interpretacji przepisów prawnych w zakresie pochodzenia towarów bez powiadomienia w odpowiedni sposób podmiotów gospodarczych oraz po drugie, z zachowania organów krajowych, które zastosowały podejście przyjęte przez Komisję.

W odniesieniu do przesłanki drugiej, o której mowa w art. 239 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 (brak oszustwa lub zaniedbania) skarżąca twierdzi, że nie można uznać, iż dopuściła się zaniedbania, ponieważ oparła się na zasadności początkowego stanowiska służb Komisji, które zdaniem skarżącej zdecydowały o nie stosowaniu w ścisły sposób wobec niej reguł pochodzenia, lecz nałożeniu preferencyjnych ceł antydumpingowych na wszystkie urządzenia produkowane i przywożone przez jej filię znajdującą się w Tajlandii.

(¹) Dz.U. L 302, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2007 r. — Prana Haus GmbH przeciwko OHIM (PRANAHAUS)

(Sprawa T-226/07)

(2007/C 211/71)

Język postępowania: niemiecki

Stron

Strona skarżąca: Prana Haus GmbH (Fryburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Hebeis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 18 kwietnia 2007 r. w sprawie R 1611/2006-1;
- nakazanie Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wpisanie zgłoszenia znaku towarowego „PRANAHAUS” nr 4 839 916 do Rejestru Wspólnotowych Znaków Towarowych;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „PRANAHAUS” dla towarów i usług z klas 9, 16 i 35 (zgłoszenie nr 4 839 916).

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (¹) z uwagi na to, że w odniesieniu do zgłoszonego znaku towarowego nie występują bezwzględne podstawy odmowy rejestracji.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2007 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-227/07)

(2007/C 211/72)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzić nieważność decyzji Komisji z dnia 18 kwietnia 2007 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w części będącej przedmiotem skargi oraz
- obciążyć Komisję Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Królestwo Hiszpanii kwestionuje zaskarżoną decyzję, w zakresie w jakim przewiduje ona korektę finansową płatności dokonanych w ramach pomocy na rzecz produkcji przetworów na bazie pomidorów w latach gospodarczych 2003-2004 w wysokości 4 090 316,46 EUR.

Na poparcie swych żądań strona skarżąca powołuje się na:

- naruszenie art. 2 i art. 3 rozporządzenia nr 729/70 ⁽¹⁾ i art. 2 rozporządzenia nr 1258/1999 ⁽²⁾, zważając, iż nie zaszyły przywołane przez Komisję nieprawidłowości dotyczące w szczególności kontroli w punktach dostaw surowców, braku nocnych kontroli inspektorów Autonomicznego Regionu Extremadury, braku zachowania dowodów ważenia surowców i zbiorowego podpisywania dowodów dostawy;
- pomocniczo, naruszenie zasady proporcjonalności gdyż Komisja stosuje korektę finansową w stosunku do całości dostarczonych pomidorów, podczas gdy nieprawidłowość, na której co do zasady opiera się korekta dotyczy jedynie ilości dostarczonych w godzinach nocnych co oznacza, że korekta mogła zostać ograniczona do przywołanych ilości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 94, str. 13) [tłumaczenie nieoficjalne].

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, str. 103).

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2007 r. — Malheiro przeciwko Komisji

(Sprawa T-228/07)

(2007/C 211/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ana Malheiro (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: C. Ebrecht, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej Personel i Administracja Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 30 kwietnia 2007 r. oddalającej zarejestrowane w dniu 8 stycznia 2007 r. zażalenie nr R/6/07 mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji DG AMIN o nieprzyznaniu skarżącej świadczeń innych niż dieta dzienna obniżona do wysokości 28,78 EUR;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej, za okres od dnia 16 listopada 2006 r. do dnia 31 października 2008 r., pełnej diety dziennej w wysokości 115,09 EUR przewidzianej decyzją Komisji z dnia 1 czerwca 2006 r. określającą zasady dotyczące oddelegowania ekspertów narodowych do Komisji (C(2006) 2033), obniżoną o wysokość diet dziennych pobranych już przez skarżącą i powiększoną o uzupełniającą dietę miesięczną w wysokości 542,55 EUR;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej zwrotu kosztów przeprowadzki;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca pracuje dla Komisji w charakterze oddelegowanego eksperta narodowego i ubiega się o: i) pełną dietę dzienną zamiast przyznanej jej przez Komisję zmniejszonej diety dziennej oraz ii) dietę miesięczną zamiast zwrotu kosztów przeprowadzki.

W uzasadnieniu swojej skargi skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja dopuściła się błędów w ocenie, ponieważ uznała, że miejscem zamieszkania skarżącej była Bruksela, dlatego że mieszkał tam jej mąż. Skarżąca podnosi, że jej pobyt w Brukseli ma charakter czysto czasowy, i że jak każdy inny ekspert narodowy musi znosić te same niedogodności i niekorzystne warunki wynikające z czasowego charakteru jej oddelegowania.

Ponadto, skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła zasadę równości traktowania, jak również art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ art. 20 ust. 3 lit. b) decyzji Komisji określającej zasady dotyczące oddelegowania ekspertów narodowych dokonuje dyskryminacji pomiędzy oddelegowanymi ekspertami narodowymi w związkach małżeńskich a ekspertami narodowymi stanu wolnego żyjącymi w konkubiacie.